

Vlucht naar Engeland.

Op 10 mei 1940 wordt Antwerpen gebombardeerd. Aanvankelijk gaat het scheepvaartverkeer door, schepen worden echter voortduren aangevallen en ook mijnen worden uitgeworpen.

Na een paar dagen komen er orders dat alle schepen Antwerpen dienen te verlaten.

Hendrik Willemse die in Antwerpen gedetacheerd is, besluit in de volgende dagen, vanwege de voortdurende Duitse aanvallen en bombardementen met zijn gezin naar Engeland uit te wijken.

Op 15 mei krijgt hij bericht om af te varen en vanaf de kade voor het Loodswezen gaat hij met vrouw en twee kinderen aan boord van de Groningse kustvaarder Eban. Aan boord is ook een Belgische loods met vrouw en drie kinderen. Ook de scheepskok heeft zijn vrouw aan boord.

Voor vertrek krijgt Willemse de mededeling dat de Duitsers reeds bij Bath zijn. Ter bescherming tegen beschietingen wordt er een zandbarricade rond het stuurhuis aangelegd en de beschikbare zwemvesten worden aan de vrouwen en kinderen uitgedeeld.

Ter hoogte van Bath krijgen ze de volle laag van een Duitse walbatterij. Door de hevige beschietingen lukt het niet om terug te varen naar Antwerpen.

Bij Saeftinghe laten ze het anker vallen en nog steeds onder vijandelijk vuur wordt in de boten gegaan.

Ook die worden beschoten, de kogels vliegen hun letterlijk om de oren.

Er wordt zo snel mogelijk dekking gezocht onder de wal en zo bereiken zij heelhuids de noordelijk punt van Saeftinge.

Wadend door geulen en zuigende modder, waardoor sommigen hun schoenen verliezen en daardoor op blote voeten verder moeten, wordt na ongeveer 2 uur ploeteren de vaste wal bereikt.

Ze worden direct aangehouden bij een Franse militaire post, ondervraagd en gefouilleerd op wapens e.d.

Vervolgens orden ze van post naar post gebracht en steeds ondervraagd.

Onder voortdurende aanvallen vanuit de lucht proberen ze in Gent te geraken. Lopend, met de tram, en met paard en wagen en per trein komen ze daar in de avond van de volgende dag aan.

Overnacht wordt bij kennissen van de Belgische loods. De volgende morgen op 17 mei, gaat Willemse op een geleende fiets naar het loodskantoor in Terneuzen om verslag uit te brengen.

Om de haverklap wordt hij aangehouden door nerveuze Franse militairen, maar steeds op vertoon van zijn loodsenaanstelling doorgelaten.

Een bekende sluiswachter vertelt hem over de gespannen situatie en dat er de vorige dag een doorgedraaide Franse officier acht mensen heeft doodgeschoten. Bij dit incident komen ook binnenloods Jur Buis en zijn vrouw om het leven.

Willemse krijgt een getekend bevel van de Rijkshavenmeester, die het loodswezen onder zijn beheer had genomen, om naar Engeland trachten te komen en zich bij de Engelse en Nederlandse autoriteiten aan te melden.

De volgende dag fietst hij samen met zijn Terneuzense collega Lootsma terug naar Gent om vrouw en kinderen op te halen.

In Gent vinden inmiddels voedsel-plunderingen plaats, er is bekend gemaakt dat de bruggen over de havens en kanalen zullen worden opgeblazen.

Er wordt besloten zo snel mogelijk door te gaan naar Oostende. Omdat er geen treinen meer rijden koopt Willemse fietsen voor zijn vrouw en hemzelf, de dochters gaan achterop bij hem en bij Lootsma. Het is dan kwart over zeven in de avond. Het is zeer druk op de weg wegens terugtrekkende Franse en Belgische troepen met militaire voertuigen, tanks, kanonnen, motorfietsen, enzovoorts.

Om kwart voor elf komen ze in Maldegem aan, ze kunnen niet meer op hun benen staan.

Er wordt onderdak gevonden bij arme mensen, waar ze op de bovenverdieping op stro op de grond kunnen slapen. Na een onrustige nacht gaat de reis 's ochtends om half zeven verder naar Oostende.

Daar aangekomen mogen ze na enig aandringen en op vertoon van het uitwijkingsbevel van de havenmeester van Terneuzen, mee met het Deense schip 'Svava'.

Dit schip, is door de Hollandse Marine in beslag genomen en zal om 12.00 uur vertrekken.

Vlak na vertrek wordt het schip met bommen bestookt door een vijandelijk vliegtuig en tegen 18.00 uur worden ze opnieuw aangevallen met bommen en mitrailleurvuur. Ze kunnen tijdig dekking zoeken, even later verdwijnt het vliegtuig.

Behoudens een scheur boven de waterlijn in het achterschip is er verder geen schade.

Kort hierop verschijnt er een Engelse torpedojager, die de aanval heeft gezien. Ze krijgen orders deze te volgen naar een ankerplaats.

In de loop van de volgende ochtend komt de loods aan boord, die het schip nabij de Downs ten anker brengt.

Er komt een onderzoekingsofficier aan boord en als deze klaar is moeten ze direct doorvaren naar Londen.

Na een korte internering in vreemdelingen kamp Annerley School in Upper Norwood, meldt Willemse zich op 26 mei op het Hoofdkwartier van de Royal Navy in Londen.

In Engeland vaart Willemse bij het Netherland Shipping and Trading Committee als koopvaardijofficier.

Op 11 juli 1941 wordt hij wegens ziekte afgekeurd voor de zeedienst.

Later wordt hij tewerk gesteld op het Londense kantoor van het NTSC en in januari 1944 op de Royal Navy Head Quarters.

Na de oorlog werkt Hendrik Willemse op het kantoor van het Rijksloodswezen te Rotterdam.

Hij overlijdt in 1965, 69 jaar oud.